

peccati nostri. qd a dū distice cognoscim⁹

On omis seru Consideratio tertia
pulus aut dubitacō de peccato mortali
neq; oīs īdeuofio aut deordinatio aut non
attencio īmpediūt de necessitate celebrantis
dignitatem. Patet quā certitudo moralis
quale predirim⁹ sufficē cōpatitur secū vacil
laconem quādā aīmī ā hesitationem ē suspi
tione; seu scrupulos q̄ homo non sit sufficiē
ter dispositus. aut q̄ īmpedimento aliquo li
gatus est. Cōpatit etiā deordiacō eī aliquā
pseritū viriū īferiorū a legis tirānīce mem
broz que non est sepe subdita nre potestati
Ex qua causatur īdeuocio qued quā nō pleā
et actualis sp artē tio cōsequūtur. nec obinde
peccō maculari nece est. Et si quis cōflicuit
q̄ dubitās de aliquo an sit illicitū et stante
dubio illud agēs peccat q̄ se discriminī sciē
ter obicit. Rūdeo cū dno. Guīhelmo antīsi
odoreñ regulā hāc mīgrālem intelligēdam
esse de dubio tali qd est vēhemēs et magis
aut saltē eque inducit mētem credē qd est
mōrlite illicitū. sicut qd est licitū. Secus est
vbi mens plus īdīmat et iudicat quod est
licitum q̄ illicitum. quāvis nō habeat vsq;
quaq; certitudinē euīdetem. aut fixam quia
nec hoc p̄m requirit. Sunt itaq; nonnulli et

plures qui fortis sunt fantasie. qui propterea se
per trepidat timore ubi iudicat non esse timen-
dum. Tales debent immixti filio supiorum et pru-
dentum et cum talibus iporum vacillatores audacter
opari sic enim plerumque vincetur abibitque. Qui
vero renuit credere supiorum et prudentium con-
filio ad tales scrupulos deponendum et agen-
dum cum eos errat multipliciter. Primo per
supbia et arrogantiem preponendo iudicium suum
et prudentiam aliorum iudicem. Rursum talis vir
aut nunquam deuotione habebit solidam nec
pacem conscientie sue a tribus; ac perinde carebit locus
aie sue hospite illo de quo propheteta dixit quod in
pace factus est locus eius. Dicunt doctores
aliqui quibus assentio quod aliquis non est tam melito-
rium credere sicut velle credere nec dolere sensu
alii de peccatis. sicut velle dolere et non posse. Dehi-
derium pauperum exaudiuit dominus inquit prophetam
prepatores cordis eorum audiuit auris tua aene
de itaque iudicat nos et nostra summa superios rationes
abitum voluntatem et iudicium. et non sum ea quod nobis
inuitis atque condicentes porro sensualitatis
inferior aduehit et produxit quia sunt volubili-
tas ymaginem et fantasiam stimulans insip car-
nis illecebris et vindicationem vacillatores pro-
pterea timide et certe super agendis a super eis cre-
deris quod nonneque sensibus attingi et filia

Déciptiuntur in hoc multi ex simplicib; distin-
guere nescientes in ea q̄ portio aie superior
agit p̄ cōsensu. Et ea que portio inferior pati-
tur absq; superioris assensu. Darent idcirco se
pe alijs salubre cōfiliū qui nesciunt illud pre-
stare sibi. Quare sic. Certe ob turbā hanc
passionum simul irruencū tumultuantē et
rixācē. Quocirco meōrandū est beatū. Bern-
hardi sup hac re consiliū. Erat ex discipulis
eius quidā tātis inquietatus scrupulis ut
ad celebrandū nullo pacto auteret accedere
dixit ei deuotus et circūspectus. Bernhard⁹
post q̄ hoc accepit. Vade frater a m fide mea
celebres. Obediuit discipul⁹ et scrupul⁹ ille
omnis perpetuo discessit. Laudāda profus
a ymitanda tam illius patris īdustriosa
fidutia. q̄ istius fratris fidelis obediencia
diceret aliquis ex simplicib;. Vtīnā talis
mibi esset abbas aut prior qualis erat bea-
tus Bernhard⁹. crederē facilē imperanti. Nūc
vero dū superioris mei puam sapientā inspicio
non audeo meam consciām a salutē sue fidei
tali pacto omittere. Quisquis ita dicis et sa-
piseras et despis. Non enī omisi te a sa-
lutem tuā ī manus hois q̄ prudēs est aut
plurimū litterat⁹ aut deuotus sed quia sibi
est sed m regularē instituonem prepositus

et platus. Quia obire obedias sibi non ut hoī si
ut deo iubenti. si tū non con̄ deū. Et sepe tanto
erit obedientia tua placentior deo. tibi q; fru-
duofior. quanto est idignior ille. cui ppter deū
sibi non es fugis. Causas ad extremū nedū
qris securitatē. nec illā adipiscaris. in gue-
ruas diiudicacōmis et presūpcōmis foueam

Quarta consideratio.

ontigit ut possit aliq; eodē r̄pe ad cele-
braçōe; laudabilitē accēdē poss; n̄lomī
nus ab eodē laudabilitē abstine. Quo caū-
p̄mū d̄ se laudabilis ē ꝑ scdm. Pat; p̄a ps
qñ aliq; ē sine cōscia peccati mōrīlis à alio ip̄e
dīmēto. a nō est obligat⁹ ex officio l̄ alitei
celebrae. tūc h; vtrūq; i sua prāte facē licēt
at; laudabile. ut iā l̄ cū cēturiōe dieat dñe
nō fū dig. ac. v̄l cū zacheo. dñm fidēter inui-
tet. Scdm p̄tē p̄bo cū durādo. iij. smāq; d.
xxij. q. vi. Celebracō q̄ppe est de p̄ se opus bo-
nū. Abstine aūt ab ea si sit bonū magis ē
in ordīne ad indeuocōe; suscipiētis ꝑ de p̄ se
Rursum celebracō h; efficacīa magnā ex vir-
tute opis opat̄ ꝑ p̄tē quā nō tātundē val; vo-
lūtas sola celebrādi. sic par volūtas actu ce-
lebrās. Addit itaq; op̄ hoc exteri⁹ aliqd bo-
nitatis ad boitātē volūtatis ꝑ p̄ter meitū pas-
ficiis xpi. propterea dici sol; op̄ p̄uilegiatū